

בש"פ 4320/21 - מדינת ישראל נגד ראובן דדון, עוז דדון, רועי ישראל דדון

בית המשפט העליון

בש"פ 4320/21

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. ראובן דדון
2. עוז דדון
3. רועי ישראל דדון

בקשה שמינית ועשירית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד אופיר ביתן

בשם המשיבים: עו"ד אורי בר עוז; עו"ד נדיר ברנסי

החלטה

1. לפניי בקשה שמינית ועשירית להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים החל מיום 2.7.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 19-01-29407 על ידי בית המשפט המחוזי חיפה (להלן: ההליך העיקרי), לפי המוקדם.

2. הרקע העובדתי של הפרשה בה עסקין מפורט בהחלטות קודמות של השופטים נ' סולברג (בש"פ 1519/19) וג' קרא (בש"פ 6611/20). מדובר בפרשה חמורה שבמרכזה מעשה רצח וניסיון לרצח, לצד עבירות נשק,

והאמור בכתב האישום מאומת בראיות לכאורה ביחס לכל אחד מהמשיבים. הפרשה היא מורכבת: שאלת הזיהוי של מבצעי העבירות איננה פשוטה כלל ועיקר; מספרם של עדים שמסרו ושעתידים למסור את עדותם בנוגע לעובדות הפרשה, מטעם המדינה ומטעם המשיבים, עשוי להגיע ל-300; פרשת ההוכחות, אשר נפתחה בעקבות כפירת המשיבים במיוחס להם, כבר הצריכה עשרות ישיבות וסיומה איננו קרוב. נכון להיום, נקבעו בתיק העיקרי דיוני הוכחות לימים 4.10.2021, 7.10.2021, 18.10.2021, 25.10.2021 ו-4.11.2021.

3. בהמשך להחלטה בבש"פ 2030/21 שניתנה ביום 12.4.2021 על ידי השופט ע' גרוסקופף, אשר האריך את מעצרם של שלושת המשיבים והורה על הכנת תסקירי מעצר משלימים בעניינם - ביום 9.5.2021 התקבלו התסקירים.

ביחס למשיב 1, שלקה בסרטן, התרשם שירות המבחן כי חלופת מעצר לא תוכל לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. השירות ציין כי המשיב 1 לא השתלב בטיפול בתקופת המעצר, והעריך כי הסיכון להישנות מעשיו העברייניים לא השתנה ועודנו מצוי ברף גבוה. משכך, שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב 1 ממעצרו וגם לא על המרת המעצר מאחורי סורג ובריא במעצר בפיקוח אלקטרוני. השירות הדגיש כי על אף מצבו הרפואי המורכב של המשיב 1 והיזקקותו לטיפולים כימותרפיים, אין בידו "...לבוא בהמלצה כל שהיא עקב מצבו זה, אלא להמליץ כי על גורמי השב"ס לספק מענה רפואי המותאם למצבו".

ביחס למשיב 2, חזר שירות המבחן על התרשמותו בתסקיר הקודם שנערך בעניינו. השירות ציין כי לנוכח התנהלותו הבעייתית והאלימה של המשיב 2 בבית המעצר, קיים סיכון גבוה מצדו להתנהגות פורעת חוק, לרבות הימלטות מהדין, ועל כן אין בידו להמליץ על שום חלופה למעצר בין כותלי הכלא.

ביחס למשיב 3, שירות המבחן התרשם כי הלה מתקשה להתמודד עם קשיים שונים במסגרת מעצרו ואינו מביע כל אמפתיה כלפי תוצאות האירוע הרצחני בגינו נעצר. כמו כן התרשם השירות כי נטייתו להסתרה לא השתנתה וקיימת רמת סיכון בינונית-גבוהה להישנות התנהגות דומה והימלטות מהדין (המשיב 3 מסווג כסג"ב - סיכון גבוה לבריחה). כמו כן ציין השירות כי המשיב 3 טרם החל בתהליך טיפולי וכי נרשמו לחובתו עבירות משמעת בתקופת מעצרו. השירות הטיל ספק באיכות הפיקוח שהוצע מטעמו של המשיב 3 במסגרת בקשתו לעבור לחלופת מעצר כדוגמת מעצר בפיקוח אלקטרוני תחת תנאים מגבילים. בהתחשב בכל אלה, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרר את המשיב 3 לחלופת מעצר כלשהי.

4. ביום 20.5.2021, בעקבות קבלת התסקירים המשלימים, הגיש המשיב 1 בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בית משפט קמא דחה את בקשתו, זאת, בין היתר, לנוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן. בית המשפט הוסיף וציין כי חלופת המעצר שהוצעה על ידי המשיב 1 מצויה בעיר מגוריו, בה התרחשו האירועים מושא כתב האישום, ולכן אין בחלופה המוצעת כדי לבודד את המשיב 1 מסביבתם של גורמים עברייניים עלומים. כמו כן ציין בית המשפט כי על אף שרמת הסיכון הנשקפת מהמשיב 1 לא זהה לזו שנשקפה ממנו עובר לטיפולים הרפואיים המורכבים אליהם נזקק, לנוכח עילות המעצר המשמעותיות שקיימות לגביו, אין מקום לשקילת חלופה בעניינו.

5. המדינה טוענת כי המעשים החמורים המיוחסים למשיבים ונסיבות ביצועם, מצביעים על המסוכנות הנשקפת עמוד 2

מהם. המדינה מוסיפה וטוענת כי בעניינם של המשיבים קיים חשש אינהרנטי ומאומת לביצוע מעשי אלימות ולהימלטות מאימת הדין. בהקשר זה, מציינת המדינה כי המשיב 3 היה בגדר נמלט במשך כעשרה חודשים מיום האירוע ועד אשר הסגיר עצמו, וכי המשיבים 1 ו-2 ברחו מהדין לתקופה שארכה כשנה עד אשר נתפסו בעקבות פעילות משטרתית. כמו כן מפנה המדינה לתסקירי שירות המבחן השלייליים אשר הוגשו בעניינם של שלושת המשיבים. המדינה סבורה כי משפטם של המשיבים מתקיים בקצב משביע רצון, תוך שהיא מאשרת כי מדובר במשפט מורכב וממושך. מטעמים אלה, מבקשת המדינה כי אענה לבקשתה ואאריך את מעצרם של המשיבים מאחורי סורג וברזל ב-90 ימים נוספים, החל מיום 2.7.2021.

6. אתמול, ביום 26.7.2021, נתן בית המשפט המחוזי חיפה (השופט נ' סילמן) החלטה בבקשת המשיב 1 לקיים עיון חוזר במעצרו בשל מצבו הרפואי המורכב ומטעמים נוספים. במסגרת זו, קבע בית המשפט כי המשיב 1 יוכל לעבור למעצר בפקוח אלקטרוני בהתקיים התנאים שנקבעו לכך באותה החלטה. לפיכך, ובכפוף לביצוע האמור בהחלטה זו, הסכימו באי כוחו של המשיב 1 (מר ראובן דדון) כי אאריך את מעצרו כמבוקש על ידי המדינה.

7. המשיבים 2 ו-3 מתנגדים לבקשת המדינה. לטענתם, מעצרם נמשך זה זמן רב – דבר שפוגע בחירותם, ברווחתם ובחזקת החפות העומדת לזכותם. באי כוחם של משיבים אלה גם האריכו בדבריהם על סיכויי הרשתם במסגרת ההליך העיקרי, תוך שהם מבקשים לשכנעני כי סיכויים אלה הינם נמוכים בשל העדר אפשרות מעשית לזהות את מבצעי הרצח והניסיון לרצח שבהם עסקין. במסגרת זו, משליכים המשיבים 2 ו-3 את יהבם על החלטת השופט גרוסקופף אשר נזכרת לעיל ועל ההחלטות שבית משפט זה נתן, בעת האחרונה, בבש"פ 3459/21 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (30.5.2021) ובבש"פ 2546/21 מדינת ישראל נ' עודה (26.5.2021).

8. דא עקא, האמור בהחלטתו הנ"ל של השופט גרוסקופף אינו עוזר למשיבים. החלטה זו הורתה על הגשת תסקירי מעצר משלימים, הא ותו לא, תוך הדגשה כי אין בכך כדי לקבוע מסמרות או לטעת ציפיות. לפיכך, לאחר שידענו כי התסקירים הוגשו ושורתם התחתונה היתה שלילית, אין בידינו להורות על המרת מעצרם של המשיבים 2 ו-3 בחלופה כלשהי על בסיס החלטתו של השופט גרוסקופף. כפי שקבעתי לגבי מעצרם של נאשמים שהאשמו בעבירות חמורות, "כאשר כתב אישום שהוגש נגדנאשם בגירמאומת כדבעיבראיות לכאורה, והנאשם חוסה בציל השלחזקת המסוכנות [...], השאלה שיש לשאול ביחס לאפשרות לשחרר מן הכלא בתנאים מגבילים אלה עביר למעצר בפקוח אלקטרוני אל מחוץ לכותליה לא, היא לא "למה לא?", אלא "למה כן?" [...] כל אחת מחלופות האלה לא בהתקיים טעמים מיוחדים" (ראו: בבש"פ 250/21 מדינת ישראל נ' פרוך (31.1.2021), פסקה 19 ואסמכתאות שם). זאת, לנוכח הסכנה לשלום הציבור הנשקפת מהנאשם ומאחר שחזקת החפות אשר עומדת לנאשם נחלשת על ידי ראיות לכאורה שמאמתות את ההאשמות החמורות שהמדינה הביאה נגדו.

9. החלטת השופט ד' ברק-ארז בעניין ניאמצ'יק, אף היא איננה עוזרת למשיבים 2 ו-3. זאת, מאחר שהחלטה זו נסובה על מקרהו של נאשם בפרשת רצח שמשפטו נמשך כחמש שנים וסימו לא נראה באופק, בשעה שהנאשם עצמו – להבדיל משותפיו לכתב האישום – לא הואשם בביצוע הרצח גופו. באשר להחלטת השופט י' אלרון בעניין עודה – החלטה זו ניתנה בעררי המדינה על החלטותיו של בית משפט מחוזי אשר הורו על מעצרם של המשיבים דשם באיזוק אלקטרוני חלף המעצר בכלא. כל שניתן ללמוד מהחלטות אלה ומהחלטתו של השופט אלרון הוא שקיימת אפשרות שלא לעצור נאשם בעבירת רצח מאחורי סורג וברזל, בהינתן היתכנות לחלופת מעצר. אפשרות זו, כמובן, נמצאת בידיעתנו וחוק המעצרים מכיר בה. מה שעומד בדרכם של המשיבים 2 ו-3 הוא לא היעדר אפשרות

כאמור, אלא – כפי שעולה מתסקירי המעצר השליליים שהוגשו בעניינם – היעדר היתכנות לחלופה.

10. בנסיבות אלה, ולאחר שוידאתי כי משפטם של המשיבים, בהתחשב במורכבותו, מתנהל בקצב משביע רצון, לא נותר לי אלא לקבוע כי נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי לבין זכות המשיבים 2 ו-3 לחירות, בעודם זכאים לחזקת החפות, טרם הוסטה לכיוון שחרורם מבית המעצר למעצר בפיקוח אלקטרוני או למעצר בית בתנאים מגבילים.

11. לצד זאת, במבט הצופה את פני העתיד ותוך שמירה על זכותם של המשיבים 2 ו-3 להגיש בקשות לעיון חוזר עקב שינוי נסיבות או עילה מבוררת אחרת, הנני קובע כי בקשתה הבאה של המדינה להארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק מעצרים תהא מלווה בתסקיר מעצר עדכני אשר יבחן את אפשרות העברתם מן הכלא למעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבילים הדומים לאלו שנקבעו על ידי השופט סילמן בעניינו של המשיב 1. במסגרת זו, העובדה שהמשיבים 2 ו-3 כופרים במיוחס להם בכתב האישום ואינם מביעים אמפתיה לקורבן הרצח, שלטענתם לא בוצע על ידיהם, לא תיזקף לחובתם – שכן, זכותו של כל נאשם לעמוד על חפותו (ראו פסקה 16 להחלטתי בבש"פ 4344/21 מדינת ישראל נ' פלוני (4.7.2021)).

12. בכפוף לאמור בפסקאות 6 ו-11 לעיל, מעצרו של המשיבים מוארך אפוא בזאת בתשעים ימים החל מיום 2.7.2021 או עד למתן פסק דין בהליך העיקרי, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח באב התשפ"א (27.7.2021).

ש ו פ ט